ELIT ÁRPÁD

_2026._Őszi kiadás_

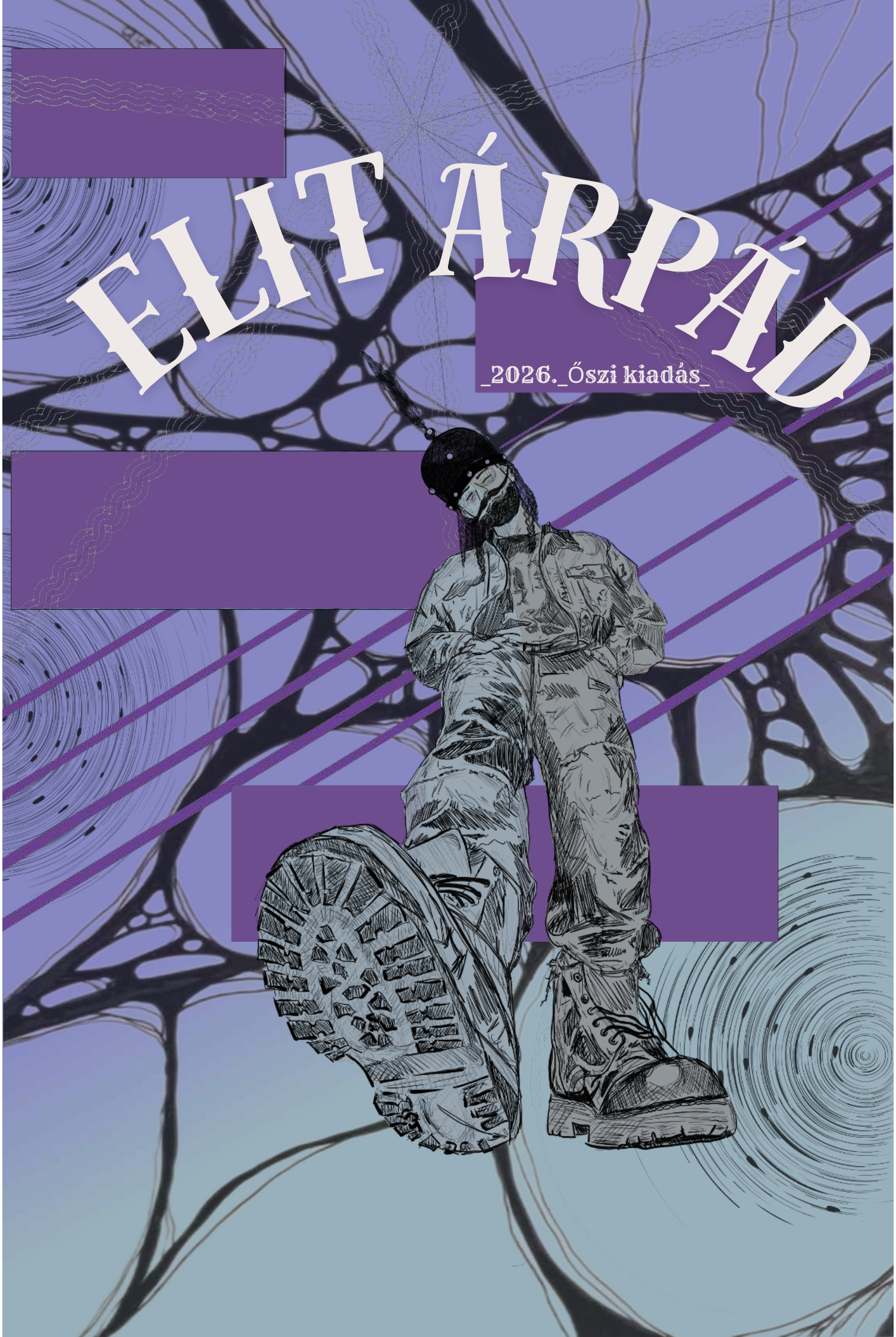

Elit Árpád
2026. Őszi 1. szám

Kedves Olvasó! / Kedves Diákok, Tanárok!

Nagy örömmel és büszkeséggel nyújtjuk át Nektek az iskolaújságunk, az Elit Árpád első számát! Az elmúlt hetekben a szerkesztőségünk apait-anyait beleadott, hogy összegyűjtse az iskola legizgalmasabb híreit, eseményeit.

Ebben a számban olvashattok verseket, novellákat, fotókat, hoztunk nektek néhány szórakoztató rejtvényt, valamint programajánlót is a következő időszakra.

A lap nemcsak rólunk, hanem nekünk is szól. Ha van egy jó sztorid, egy remek rajzod, fotód vagy szívesen megosztanád a véleményedet egy számodra fontos témában, a szerkesztőség ajtaja mindig nyitva áll előtted!

Lapozzatok bele, keressétek meg a barátaitokat a fotókon, és tartsatok velünk ebben az évben!

Jó szórakozást és kellemes olvasást kíván:

A Szerkesztőség

Szerkesztőség tagjai:

- Elaine
- Kripcsi-Szabó Csilla
- Shelley

Továbbra is várjuk irományaitokat, műveiteket és művészi alkotásaitokat, ugyanis mi télen is itt leszünk. Már csak az a kérdés, **ti itt lesztek?**

Szeptember első hete

Szeptember elsején, kedden mindenki megkezdte első napját az Árpád falain belül. Ezúton is üdvözli az Iskolaújság Szerkesztősége a 9. évfolyamot, és sok szerencsét kíván a továbbiakban!

Az idősebbek számára már megszokottan projekt héttel indult a tanév, melynek keretein belül a legtöbben kirándulásra mentek.

★ 9. évfolyamos diákjaink jártak az Alba Innovárba, a 12/F osztály pedig megismerhette Székesfehérvár művészeti és történelmi részeit.

★ A 13/B osztály egy családias bográcsozás keretein belül várták már-már nosztalgikusan az új évet.

★ A kadétok Székesfehérvár katonai emlékeit ismerhették meg, illetve felkeresték iskolánk régi épületét is. Emellett megemlékeztek az 1848-49-es forradalom és szabadságharc, valamint a Gac-hegyi mészárlás hőseire és áldozataira.

★ A 9/F osztály a Pelikán Galéria *Láthatatlan kertjeinek* című kiállítását nézték meg.

★ A 9/D osztály csapatépítő programon vett részt az iskolában, majd megismerkedtek Székesfehérvár Belvárosával.

A kirándulások közepette a DÖK képviselők is összeültek megbeszélni az éves programtervezetet és megkezdték munkájukat az idei tanévre. A 9. évfolyam felkarolása érdekében még az első napon több 13. évfolyamos diák felvilágosította őket és mindenkit az DÖK-ről. Sokaknál már az első napon sikerült képviselőt is választani.

Ezen beszámoló keretein belül is köszönjük az eddigi munkájukat!

Október 9. péntek

Ezen a csodás pénteki napon két nagyobb rendezvény is megvalósult. Ezek voltak a *Diákok hangja* és a minden évben megrendezésre kerülő *Gólyaavató*.

★ **Diákok hangja**

Az **Oktatási és Gyermekügyi Minisztérium** 2026 augusztusában hirdette meg a *Gyermekek és diákok hangja* projekt napot óvodák és iskolák számára országos szinten.

Célja, hogy a gyerekek és a diákok életkoruknak megfelelő módon megfogalmazzák a véleményüket, illetve tapasztalataikat az óvodai és iskolai életről.

Az intézmények rövid adatlapot töltöttek ki a projekt nap megvalósításáról, ezáltal azt is bemutatják, hogy milyen saját programot valósítottak meg, ami által a fiatalok közvetíthették a véleményüket.

További információkat találhattok Magyarország Kormánya weboldalán (kormany.hu) és a résztvevő intézmények Facebook oldalán.

Na, de nálunk ez hogyan valósult meg?

Minden osztályból két diák az iskola büféjénél megoszthatta az igazgató asszonnyal építő jellegű kritikáit, véleményét, az eddigi évek tapasztalatait és ötleteket, amikkel javíthatjuk az iskola mindennapjain és közösségén.

★ **Gólyaavató**

Miután délelőtt lefolyt a diákok hangjának megpróbáltatása, a háttérben már a DÖK tagjai készültek a gólyaavatásra, ami játékosan, csapatépítő feladatokkal konferálta fel az idei tanévet.

A gólyaavatás az iskola aulájában volt megrendezve, ahol különböző akadálypályákon és egyéb megméredtetéseken kellett a kilencedikes osztályoknak bizonyítaniuk rátermettségüket és kreativitásukat a zsűriző tanároknak és felsőbb éveseiknek.

A verseny végén az osztályokat díjazták mindenféle kritériumok alapján, ebbe beletartozott a teljesítményük, hogy milyen ruházatba jöttek és mibe hozták a holmijukat az

iskolába. Például volt, aki beöltözött pompon lánynak és megjelent a szakállas munkaruhás osztag is. Ezenfelül, míg egyesek pulcsiba és szatyrokban hozták a tankönyveiket, füzeteiket más mikroba, bevásárlókocsiba és felmosó vödörbe szállították tanszereiket.

Az első három helyezett volt díjazva, az első egy tortát kapott, a második egy üveg pezsgőt és a harmadik egy kis doboz nápolyit kapott. A "legérdekesebb játékok" címet a pohártorony építős, a lufi hordozós és a gördeszkás játék nyerte el.

Összességében voltak pozitív és negatív visszajelzések, mint például hogy a gördeszkás feladat lefolyása lassan történt és a többség az egész osztályos feladatokat jobban élvezte és a gumicukornak is örültek.

Október 4. szerda

Az Euroexam felajánlásával az Árpád diákjai részt vehettek egy próbanyelvvizsgán, ami nagy segítséget nyújthat azoknak, akik a későbbiekben szeretnének nyelvvizsgázni. A vizsgát megelőzően, október 6-án egy szintfelmérőt írtak a diákok, és akik ezen átmentek, azok próbanyelvvizsgázhattak.

Reméljük mindenkinek tanulságos vizsga volt, és sok sikert kívánunk a későbbi igazi nyelvvizsgához.

Október 16-17.

Ezen a szép pénteki és szombati napon a **Széchenyi Technikumban** ismét egy *Pályaválasztási Kiállítást* rendeztek. Itt a megyéből szinte minden iskola megjelent, hogy képviselje magát, és a pályaválasztó fiatalok megismerkedjenek az iskolákkal, illetve a választható szakokkal.

Az Árpád is részt vett ezen az eseményen tanárokkal és tanulókkal együttesen. Rendészetis diákjaink Magasi Attila tanár úr vezetésével egy rendészetis bemutatót is tartottak mind a két napon.

Október 22. csütörtök

Ekkor tartottunk megemlékezést az 1956-os forradalom és szabadságharc elesett hőseiért. A honvéd-kadét diákjaink koszorúztak, majd a színjátszósok egy fenomenális színdarabot adtak elő.

A színdarabban részt vettek: Aranyos Géza, Devecseri Dorka, Koczka Nándor, Kovács Nóra, Madarász Márk, Mirjam Boumaza, Ódor Petra, Ónodi Bálint, Somogyi Ferenc Márk, Tóth Péter Ákos, Török Lilla, Vastag Emese, Balláné Szommer Mária tanárnő és Orbán Gábor tanár úr.

November 2. hétfő

Sikeresen elindult a Sulirádió! Továbbra is várjuk a zenéket az iskolaujsag@arpadszki.hu-ra. Az Iskolaújság Szerkesztői kíváncsian várják a rádióval kapcsolatos visszajelzéseket és véleményeket, ezeket is meg tudjátok osztani akár az újságban, e-mailben vagy az osztály DÖK képviselőjén keresztül. Természetesen a zenéknek az irányelveknek megfelelőknek kell lenniük.

November 5. csütörtök

Ezen a napon a *Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság* az **Alba Bástya Családsegítő és Gyermekjóléti Központban** tartotta meg a *Ne bánts, érts! - Gyermekvédelmi konferenciát*, ahol a szakemberek megoszthatták egymással tapasztalataikat és javaslataikat, hogy minél ritkábban fordulhasson elő iskolai bántalmazás.

Erre a rendezvényre a színjátszós diákok készítettek egy kisfilmet, így Ők és kísérő tanáruk, Balláné Szommer Mária tanárnő is részt vett az eseményen.

Az itt résztvevő diákok: Aranyos Géza, Devecseri Dorka, Koczka Nándor, Kovács Nóra, Kopár Flóra, Mirjam Boumaza, Ódor Petra, Ónodi Bálint, Somogyi Ferenc Márk, Somogyi Hanna, Szabó Beatrix, Török Lilla, Vastag Emese.

November 13. péntek

Péntek 13-án délután megvalósításra került a DÖK által szervezett *Halloween parti*, ahol rengeteg nasi és tánc várta a diákokat. Emellett egy jelmezverseny is volt, ahol a zsűrinek nagyon nehéz dolga volt még úgyis, hogy két kategóriában díjazhattak. *Horror karakter* kategóriában Udvardy Kamilla elsöprő győzelmet aratott, *Halloween-i jelmez* kategóriában pedig még holtverseny is volt. Az alacsony létszám ellenére is nagyon jó hangulatú buli volt, így reméljük legalább ennyien tudunk majd szórakozni a következő partinkon.

A Poggyász

A vasútállomáson hagyott kézipoggyász egyszerű, sötét, már-már fakuló barna színű bőr, persze régi vágású.

Ránézésre öreg, kissé dohos és poros. Sokat nem jelent már a nagyközönségnek, ezért hever egy pad mellett, szakadtan, egy kis fedél alatt. Arra van kényszerülve, hogy az elhaladó embereket lesse, vagy az épp előtte állókat és a mellette suhanó vonatokat. A rájuk írt „az ellenállás él” feliratokat.

De vajon emlékszik-e még, merre járhatott ifjúkorában?

Talán hektárokon keresztül gurult a hosszan elsimuló síneken, miközben a nap meg-megvilágította a fák ágai között kibújó réseken. Ha úgy döntöttek,hogy az ablaküveghez rakják, mi tárulhatott elé?

– Netán végtelen völgyek, erdők, fodrokban lobogó folyók és patakok?

– Ékesen szóló, igét hirdető városkák, falvak? Ahol a technológia a pénzzel és az idővel is egyaránt versenyzett máig, az éhezés pedig a felső egy százalék bőkezűségén múlott?

Megkönnyebbülés, hogy ez mind csak történelem. *„Historia est magistra vitae”* – szólt az egyik szerelvényre váró leendő utas. *„A történelem az élet tanítómestere.”* Olyan érzés ez, mintha valójában sosem tanulnánk igazán a múltból, mégis természetesnek vesszük, hogy megtörtént.

A múlt terhes gondolata mára csak egy üres mondat, egy pohár frissen érlelt szőlőlével a kezünkben. Mennyi borzasztó dolgot láthatott a sok csoda mellett az álmaikat kergető emberek közt. Mind egy dolgot kerestek: a boldogság pontos meghatározását, amit a szomorúság borongó jelenléte nélkül akartak megélni.

Mit érezhetett mindezek láttán?

Nemcsak látott és érzett, hanem tapasztalt is. A sok gyűrődés, az elrongyosodott foltok és a szétesett pánt... Nem pusztán az évek gyötörhették meg, különben nem került volna ide. A használatához éppen az tudná összefogni rendesen, aki ismeri minden csínját-bínját. De hol van ő? Csakugyan nincs itt a járókelőkön kívül senki, és én is csak egy rozoga gőzös ablakából pillantottam felé. Érdekes, de valószínűtlen, hogy megismerem valaha is a teljes históriát, amit magában, mint kagyló a gyöngyöt, őrizget. A

sors kérdése és beláthatósága évtizedek óta fennmaradó kérdés, amire különböző válaszok születtek.

Egyvalamiben biztos vagyok, van amit nem felejthetünk el, emlékeznünk kell, hogy azért élünk, hogy érezzünk, érzékeljünk és lássunk. Hogy beleborzongjunk a mély gondolatokba, és teljes testünkkel belevessük magunkat a küzdelembe. Hogy sírhassunk, szerethessünk, örülhessünk; hogy tanuljunk és fejlődjünk addig, amíg meg nem elégedünk azzal, amink van. Még ha mások nem is látnak mást, csak az eredményt.

Elaine

Rúzs a kávés poháron..

Nem tudom, hogy észrevetted-e, a kisugárzásod hatása alatt van a tér, és az idő ajkad mozgására semmissé lesz.

A kedvenc kávéházamba jársz, aminek az építeszete a reneszánszt tükrözi, egy íves lépcső vezet fel a tetőtérre, ahova csinos kerek asztalok közé térsz. A boltozata téged is csodálatra hív és amikor a kis rózsaablakon kitekintesz a sötétbarna, kávébab színű szemed lágy, világos árnyakkal táncra kél.

Nyers, vad és akaratos, ilyennek mutatod magad. Én mégis szomorúnak látlak, mikor a körülötted lévők megemelik hangjukat, hogy érvényesíthessék akaratukat, ezzel szemben belőled nyugalom árad. Most iszod a reggeli kávéd, feketén és csendben.

Forró vagy és keserű, de így is szeretnek, én így is Szeretlek. Remélem, ha kihülsz édesebb utóízt hagysz magad után, mint amilyen a rúzsod volt, amikor utoljára megcsókoltál.

Elaine

A Festő Macskája - Első fejezet

"A kikötői dér"

A kikötőváros hajnalai mindig sajátos, borzongató muzsikával ébredtek. A hullámok lassú, álmos csobbanásai mintha orgonaszerűen morajlottak volna a kőgáton, közben a halvány narancsszínű derengés meg-megcsillant a vizes macskaköveken. A tenger sós lehelete belepte a háztetők peremét, mintha láthatatlan ujjak végigsimítanák a várost.. festői, melankolikus, mégis otthonos mozdulattal.

S ebben a különös ébredésben volt valaki, aki minden rezdülést érzett, minden szikrát megfigyelt, természetesen anélkül, hogy bárki kétkedett volna éberen figyelő tekinteteiben. A Festő Macskája, az a bizonyos fekete, fényes bundájú teremtés, akit a városka csak úgy ismert 'Füst' , ekkor már a kikötő legmagasabb cölöpén ült, farkát ruganyosan tekergetve maga köré, mint aki máris birtokba veszi a napot.

“A macska, akinek mindent látni kell”

Füst nem volt akármilyen macska. Azt beszélték róla, hogy egykor, még kölyökkorában, maga a Városi Céh egyik bölcs mestere találta a halászok hálójába gabalyodva.. mások szerint a pékektől vagy talán az egyik írótól szökött le a festőkhöz, mert az illatok és tinta világa helyett az új színes történetek érdekelték. Bármelyik igaz is, egy biztos. Füst úgy járt-kelt a városka zegzugos utcáin, mintha ő volna a hallgatag krónikása mindazoknak, akik ott éltek.

Ahogy elhelyezkedett a cölöp legtetején, szeme sarkából látta, hogy a halászok lassan készülődnek. Köztük volt két jókedvű fickó, Tömöri Márk, a mindig vidám, de kissé kétbalkezes matróz, és Csobán János, a csöndesebb, ám annál mérgesebb kinézetű, örökké fütyörésző társa.

– Hallod-e, Márk! – mordult János, miközben a hálót csapkodta a deszkákon.

– Ha ma is úgy segítesz, mint tegnap, inkább haza se gyere, mert a sirályok többet érnek nálad!

– Ugyan, Jani bá, kérem szépen! – kacagott Márk, akinek még az orrán is megült a mosoly. – A sirály csak sírni tud, én meg legalább dalolok!

– Épp ez a baj – vágta rá János. – Akár a kikötői szél, egy perc nyugtot sem hagysz.

Füst fültőig mosolygott volna, ha macska képes ilyenre. Ehelyett csak hunyorított. Tudta ő, hogy ezek a morgolódások valójában a két halász szeretetteljes civódásai, hisz nap mint nap hallgatta tréfás csatározásaikat, sőt néha még pofonokat is elkerült, amikor túl közel somfordált a frissen szárított halakhoz.

Anonymus

Fura dolog az érettségi

Amikor kilencedikesként megkezdtem középiskolai tanulmányaimat egy technikusi képzésben egyszer sem jutott eszembe, hogy talán nem ez volt a legjobb ötlet. Most, érettségi időszakban, pár nappal a szóbelik előtt, este, már majdnem holnap szinte már nem is tudok a tanulásra koncentrálni, amit eddig kellett volna megcsinálnom.

A nagymamám sokat mesélt arról, hogy ő ebben az időszakban a Balaton partján mulatozott a barátnőivel, és minden nap megtervezték, hogy mik azok a tételek, amiket kihagynak és nem csinálnak meg, hogy a maradék időben a leglényegesebbekkel végezzenek. Persze végül egyet sem dolgoztak ki, de a mamám ennek ellenére is a lehető legjobban teljesített, hiszen egy nagyon intelligens nő volt mindig is, így egy kis szóbeli nem esett nehezére. Kérdéses, hogy nálam mi lesz a helyzet.

Sokszor eszembe jut az is, ahogy drága szerelmem érettségizett. A szóbelik előtt maximum két héttel nekiállt kidolgozni a tételeket, emiatt alig találkoztunk. A szóbelijén én is az osztályával voltam, szendvicseket csináltam és segítettem a legjobb barátjának, hogy a lehető legtöbb információt átvegyük drága szerelmem vázlataiból, amik meglehetősen hiányosak voltak… De persze, a zseni mindig jól teljesít, és mindig magas pontszámokat ér el, ez mindig is így volt és mindig is így lesz.

Nekem vajon sikerülnek a magas pontszámok? Olyan, mintha mindent tudnék, de közben semmit sem. Ülök, gondolkodom és írok. Naphosszakat töltök a tételekkel, de mégsem haladok és mégsem lesz a tudás a fejemben. Eddig mindig ment a dolgok megjegyzése, azáltal, hogy érdekelt minden, de egyre inkább hidegen hagy ezek fontossága, de közben mégis rettegek. Mi lesz, ha még 13 pontot sem érek el a szóbelin, mert egy betűt sem tudok az adott témáról? Egyébként is ki az a Herczeg Ferenc? Mindig csak a nevét hallom, de információt az életéről vagy a műveiről soha. Egyáltalán író vagy költő volt? Mindkettő? Most már tudom, hogy egyébként országgyűlési képviselő is volt egy időben, de még mindig alig tudok valamit. Felmerül, hogy

miért kell bármit is tudnom róla, de ha a miérteken elmélkedünk, úgysem jutunk sehova. Meg kell róla tudni valamennyit, aztán tovább haladni, értem én.

Aztán jön a következő Jókai Mór. Na, belőle pont eleget láttam az írásbelin, ne szívassanak már itt is. Jó, tudom, hogy ő is kötelező irodalmi személy, de akkor is. Ez kegyetlen. És miért nem találok *Az aranyemberről* semmit? És miért van az, hogy néha úgy írják „aranyember” néha pedig „arany ember”? Mármint nem az elemzésekben, hanem magát a mű címét? Így honnan tudjam mi hiteles forrás? Anyways, haladjunk inkább mással, mert ez a tételt biztosan kihagynám…

József Attila, hűha. Kedvelem a tagot, és egyébként jó a téma is, de már kidolgoztam. Itt a dilemma, hogy tudok pár dolgot, de apró információ morzsákat, amik számítanának, azokat nem tudom felidézni. A kis morzsák úgy eltűntek, mintha az agyamban porszívóztak volna, ami tekintve, hogy nincs a fejem felnyitva, eléggé lehetetlen. De közben mégis kimaradnak dolgok…

És ez csak az irodalom! A nyelvtannak neki sem álltam. Persze, mindenki azt hajtogatja, hogy ez úgy sem számít, és az érettségi nem meghatározó… Ezt cáfolnám, főleg, mert továbbtanulási szándékom van. Igen, már most látom az ítélkező gondolatokat. „Ha egyetemre akarsz menni, akkor 60-70 tétel miatt ne hisztizz, az még semmi!” Khm, emlékszem, hogy általános iskolában mennyit zaklattak, hogy „Ugyan a dolgozatok előtti tanulás középiskolában nem lesz elég, ott aztán komolyan veszik majd a verselemzéseket, ha csak ennyit tudsz, az a kettes szint”. Ismerem az ilyen lehengerlően komor és lenéző mondatokat, láttam példákat, hogy milyen az egyetemi környezet, nem kell eltiporni a lelkes vágyódásomat a tudás felé, mint ahogyan azt minden nap tesszük az élő világunkkal. Nem célravezető. De ugyancsak, megyek egyetemre. Illetve mennék, de ti, fiatalok, tudtátok, hogy csak úgy érvényes a választott érettségitek – amit eléggé kéne csinálni, ha egyetemre mentek –, ha az adott tantárgyat legalább két évig tanultátok és év végi eredményetek is van belőle? Na, igen, én is ilyen meglepett fejet vágtam, amikor megtudtam. Csupán egy pillanatra tiporta el az álmaimat. Mindig találsz legalább egy tantárgyat, amit tanultál két évig, de az szinte biztos, hogy olyan tantárgy, ami neked nem fog kelleni, ha továbbtanulsz. Ráadásul, akkor már nehogy középszintűt csinálj! Igen, látom, hogy pont arra gondoltál, hogy „középszintűt csinálni a szakmai tantárgyamból nem is hangzik nehéznek”. Igen, várd ki, amíg megtudod, hogy alig kapsz érte pontot, kedvesem.

Tegyük fel – hiszen igaz –, hogy technikumban tanulsz jelenleg. Igazából csak érettségi tantárgyaid és tesid van. Esetleg kilencedikben KTT-d vagyis, Kötelező Komplex Természettudományok. Aztán 10. osztályban a szaktól függően biológia, fizika vagy kémia. Igen, csak néha az élet nem előnyös, és

ez a random generált természettudomány, amit egy évig tanultál, ami tegyük fel a biológia, amiből lehet egyébként sem akartál volna érettségizni, csak akkor, ha kényszerítenek, kikerül a tanmenetből. Tehát, ott vagy, hogy nincs is olyan tantárgyad, amiből olyan tudásod lenne, hogy a választott érettségid legyen, és még az egyetemen választott szakodhoz sem illik, ezért még ahhoz is kell külön egy érettségit csinálnod.

Ez most biztos bonyolult a számodra, hadd segítsek. Tegyük fel, hogy te matek-fizika szakra mennél tovább. Nem tanultál fizikát, csak KTT-n, ami nem számít fizikának, és egyébként sem tanultad két évig. De téged nagyon, úgy értem NAGYON érdekel a fizika. Választott érettségiknek a szakmai érettségidet választod, mert vagy olyan szerencsés, hogy van még belőle érettségi. Éppen adnád le a pontokat, és nézed, hogy a szakodhoz, nincs megfelelő érettségid. Sírsz egy kicsit, majd rájössz, hogy kellett volna csinálni egy fizika érettségit is, mert különben konkrétan mintha nem lenne megfelelő képesítésed egy munkahelyen. Szinte, mintha politikusnak jelentkeznél mindössze az általános iskolai végzettségeddel. Azért, ez elég komoly kiszúrás a technikumba járókkal, de igazából a gimnáziumokban is fennállhat az a helyzet, hogy például filozófiából nem tudnak a diákok érettségizni, hanem kénytelenek vendég diákként egy másik iskolába menni.

Persze, jön a jogos kérdés. Miért nem a szakmádon belül akarsz elhelyezkedni? Mire jön a tinédzser flegma visszaszólása: Ki mondta, hogy kötelező egyből dolgoznom, ráadásul a szakmámon belül, amihez szintén kell továbbtanulni?

Az ember alapvetően szeret tanulni és fejlődni, miért kell ellehetetleníteni? Ez annyira reménytelenné teszi a diákélet végét. Miért tanultam eddig, ha most nem tudok semmit? Ha az a sok morzsa lehetetlen módon, de fel van porszívózva?

Shelley

10 perces szünetben

A megfáradt diákok a tanárokkal egyetemben gyakran járják a büfét, főleg a tíz perces szünetekben, egy kis életadó-elixír reményében, ami jelen esetben a kávé. Kedves főszereplőnk is egy ilyen szünetben mászott le a harmadik emeletről, hátha még nincs világokat megrendítő hosszúságú sor, és még a következő óra előtt megszerzi az életadó-elixírt. Meglepően egy szerencsés pillanatnak lehetünk szemtanúi, ugyanis még csak egy, a főszereplőnknek ismeretlen tanár úr beszélgetett az iskola mindig jókedvű büfés nőjével.

A főszereplőnk fáradtan tekintett rá a büfésnőre, majd egy kávét kért két kockacukorral. Jól sejthetően a tanár úr éppen a tantárgyfelosztását ecsetelte a büfésnőnek, ezért a kíváncsi főszereplőnknek mindenképpen bele kellett rondítani a tiszta kommunikációba.

– Egyébként sosem volt ezzel probléma eddig. Mindig minden a megadott határidőn belül megtörtént, csak az értesítésekkel szokott nagyobb probléma lenni.

A két felnőtt értetlenül összenézett. Tény, hogy sokszor beszélgetnek a diákokkal, és érdekelte is őket a diákok véleménye, de mégis miért zavarja a beszélgetésüket egy furcsán kialvatlannak tűnő diák, akinek alapvetően nem kéne, hogy legyen bármi köze a felnőttek dolgához. Viszont a büfésnő próbálta kevésbé kínossá tenni a helyzetet.

– Csak ki kell várni, amíg valami jobb lesz. Más iskolákban is ilyen az iskolakezdés, nincs miért aggódni.

A kedves szavai oldották a feszültséget és a lehangoltságot, de a megfáradt diákok makacsok tudnak lenni, és nem szeretik veszni hagyni a véleményüket.

– De olyan… kiakasztó, hogy egy ilyen alapvető dolgot nem lehet időben megcsinálni. Emiatt annyira lelombozó iskolába járni, és elveszi a motivációt, hogy kitöltsük élettel az iskolai életünket.

Mostanában valamiért minden tini ilyen negatívan áll a dolgokhoz. A vidám emberek pedig mindig próbálnak ezen segíteni, csak úgy, mint a kedves büfésnő is.

– Szerintem minden hozzáállás kérdése. Ha mindenhez úgy álltok, hogy rossz, akkor tényleg rossz lesz, és csak ezt a kedvtelenséget viszitek tovább az életetekben. Próbáljátok mindenben a legjobbat látni, és vidáman hozzáállni a dolgokhoz. Akkor biztosan sokkal jobban fogjátok érezni magatokat.

Ezután a motiváló beszéd után már a tanár úrnak is hozzá kellett fűznie valamit, nem csak azért, hogy jobb kedve legyen a főszereplőnknek, hanem kezdett kínossá válni magányos szótlansága.

– A szüleim is mindig ezt mondták, de fiatalon mindig csak, tudjátok. Egyik fülemen be, a másikon pedig ki. Ennyi idősen nem igazán foglalkoztat az ilyen, mindig mindenen változtatni kell, mert azt hisszük attól minden jobb lesz. De később belátjuk, hogy érdemes lett volna a szüleinkre hallgatni, mert akkor sokkal boldogabbak lettek volna a diákéveink.

Az életadó-elixír végre készen volt, főszereplőnk szeme pedig felcsillant, ahogy a kezébe nyújtották. Megszeppent, ugyanis kizökkentette korábbi gondolataiból a kávétól szerzett hirtelen boldogsága. Már csak egyetlen dolog lebegett a szeme előtt, megkeverni a kávét, majd visszamászni a harmadik emeletre, ugyanis kezdett hatalmas felhőként gomolyogni a tömeg a büfé előtt.

– Köszönöm a beszélgetést, és további szép napot! – köszönt el mindenről megfeledkezve, majd baktatott fel a lépcsőn.

Csak ezután realizálta, hogy számára már attól is jobb lenne az iskolai élet, ha tudna előre tervezni…

Shelley

Októberi képek

Bíbor Selyem-ruhába öltözik az Erdő,
Suhog a Szél a lehulló Avaron,
Nyár-álmaink elrepültek a Ködben,
S új Hittel lépek át az Új-Avaron.

A hűvös udvaron egy sárga levél
szellővel táncol, majd a földre ér.
Kabátját összehúzza a kis diák,
s csöndben ámulja az ősz
aranyszagát.

Nézd, mily szelíden hull az érett
makk a fáról,
s a tiszta égen füstcsík nyújtózik
halkan át.
Arany fényben pihen a megfáradt táj
most,
s az őszi csendbe ringatja magát.

Tökfejek és árnyak

Sötét Köd-fátyol lebben az Utcán,
Bűvös, játékos Éjszaka ez a mai!
Sárga Tök-Szemekből villan a Múlt-Árny,
S a gyermeki Szív mer újat álmodni.

A kerítésen sárga tök mosolyog,
belsejében egy kis mécses lobog.
Ijedős álarcban diák szalad át,
s a hideg szélben megrezzen a kabát.

Nézd, lágyan süllyed a köd a kerti fákra,
s a faragott tökben halkan ég a
gyertyafény.
Szelíd játék ez csupán, ne félj a sötétben,
az őszi éjben is melegen int a remény.

Petróczki Flóra

Októberi üzenet

Fölriadt a Lelek a pesti Utcákon,
Új Hittel mozdult a magyar Horizont,
Fiatal Szívekben ébred a Szabadság,
S az őszi Homályban fényes Napot bont.

A tiszta terek közt csöndes a város,
lyukas a zászló, s a Corvin köz felett
egy diák álmodik jövőt a mába,
s hiszi, hogy a holnap jobb s igazabb lehet.

Nézd, aranyszínű lomb hull a pesti utca kövére,
s a hűvös ködben lágyan ring az emlékezés.
Csendben állunk most, s az októberi szélben
mécsesek fényéből szövődik a remény.

Három hangon a szabadságról

Süvít a Szél a pesti Utcaköveken,
Régvárt, piros Ünnep ez a Halál-napon!
Rabság-éjszakából fölriadt a Népünk,
S Dühvel gázolt át a magyar Fatumon.

A puskacsövön csöndes, hideg a por,
lyukas a zászló, s a Corvin közben áll
egy kiskabátos srác, ki nem fél semmitől:
jövőt remél ott, hol rávár a halál.

Nézd, halkan hull a lomb a pesti utca kövén,
s a fagyott rögök közt alussza álmát a hős.
Lánctalpak nyoma közt megdermed a rózsaszín vér,
s gyertyát gyújt fölöttük az emlékező, csöndes ősz.

Petróczki Flóra

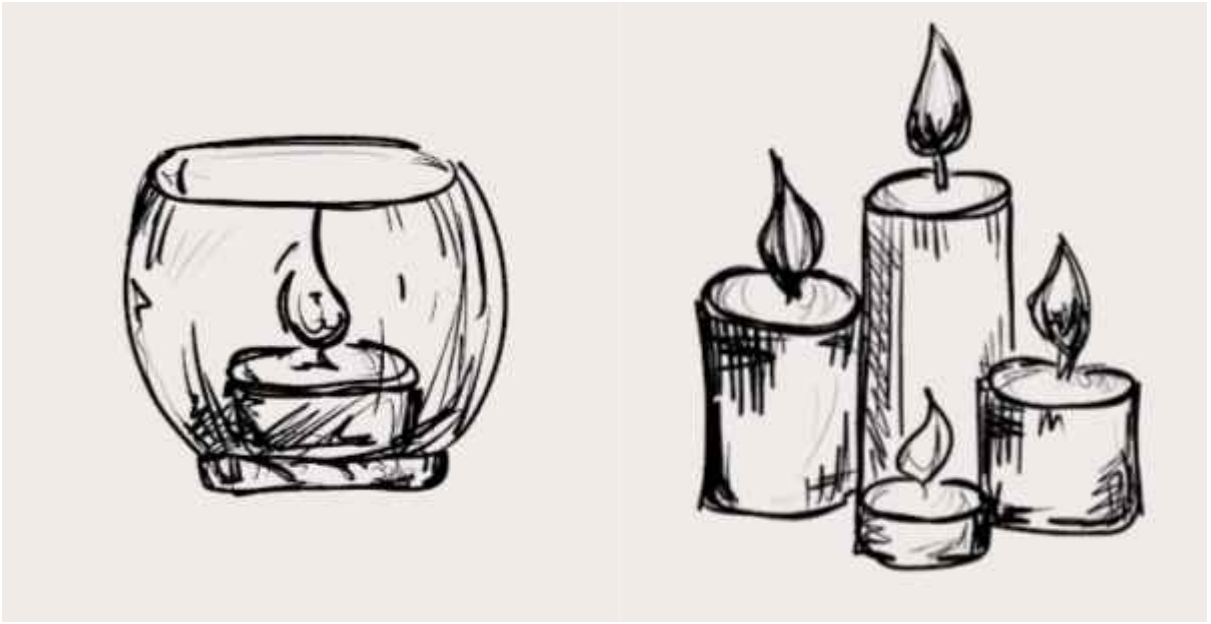

Farkas

Hogy lehet az ember emberként
is farkas?
Hogyan lehet emberként is eltűnni
a zajban?
És hogy lehet az ha a hullám
fejed felett csap össze,
Úgyse vágysz a felszínre,
levegődet vesztve?

Hogy lehet a farkas emberként se
ember?
Hogyis tettethetné hogy se foga
se mersze?
Mersze ember lenni, úgy is
vicsorogni,
Magát más emberért szelídebbé
tenni?

Hogy lehet az ember farkasként
se ember?
Fogak és karmok nélkül, szelíden
és csendben.
Eltűnve a zajban, önmagát
felfalva,
Hogy lehet az ember se ember se
farkas?

Laika

Hosszú útra indulok,
Visszatérni nem fogok,
Egy lélek a százért
E kutya egy világért.

Elmegyek messzire,
Fel, fel a semmibe,
Megteszem mit kérnek
Kutya egy világbéliek.

Látom a sötétet
Benne ezer fénnyel,
Csillag vagyok magam is
Úgy érzem.

Csatlakozok ezer meg ezer
lángvirághoz,
Magam mögött hagyva e kutya
egy világot.

Vörös

Vörös a nyári horizont ahogy a
nap az éjre vált,
Kellemes akkor a szellő, nem
harap, nem vág.

Vörös a színpad függönye, a
darab végén aláhull,
A végső sötétben állva az ember
ellazul.

Vörös az alma amelybe a
gyermek beleharap,
Ezer meg ezer álom, s játék várja
majd.

Vörös a rubint az asszony ujján,
csillámló kis igéret,
Attól van akihez vágy, élete szép
szerelméhez.

Vörös a vér ami a földre csöpög,
csatatéren a félholt kínban hörög.

Vörös az ég, vörös a vér, vörös az
alma, vörös a vég.
Vörös a szerelem, vörös a
gyötrelem, vörös a függöny, vörös
a versem.

Török Lilla

A nyár végének és az ősz kezdetének hangja

Az ősz beköszöntével a természet lassan elcsendesedik, és a békák is különleges téli álmukra készülnek, de most, érdemes közelebbről is megismerni ezeket a kis lenyűgöző élőlényeket.

Íme néhány meglepő érdekesség a békák világából, amelyek garantáltan új nézőpontottal gazdagítják a látóköröd!

A Föld eddig ismert legkisebb békafaja a Paedophryne amauensis

- A Földön 6-7 ezer békafaj ismert, de folyamatosan kerülnek elő újabb fajok, főleg a trópusi esőerdőkben. Nálunk 17 kétéltű faj él. Ebből hat farkos kétéltű, ide tartoznak a gőték és a foltos szalamandra, 11 faj pedig a farkatlan kétéltűek rendjébe tartozik.

- A világ legkisebb ismert békafaja és egyben a legkisebb gerinces állat a Paedophryne amauensis. Ez a Pápua Új-Guineán honos faj átlagosan mindössze 7,7 milliméter hosszú, színe sötétbarna, és a trópusi esőerdők avarjában él. Testméretükhöz képest rendkívüli távolságra, testhosszuk akár harmincszorosára is képesek ugrani.

- Ha már szó volt a legkisebbről, essen szó a legnagyobbról is. Ő pedig nem más, mint a Nyugat-Afrikában élő góliátbéka, aminek egyes példányai egy házimacska méretével vetekszenek. A gyors folyású trópusi folyókban honos béka testhossza, ha a lábakat nem számítjuk, a 35 cm-t is elérheti, a tömege pedig 3-3,5 kg is lehet.

Barna varangyok petezsinórral

- A békákat nemcsak a kifejlett, illetve ebihalállapotban lehet meghatározni, de már a peték is árulkodóak lehetnek. Vannak olyan fajok, amelyek kisebb-nagyobb petecsomókat raknak a vízbe, mint például az erdei vagy a gyepi béka.

- Másoknál a peték hosszú petezsinórokba rendeződnek, mint például a barna és a zöld varangy esetében, megint mások egyesével vagy kisebb csomókba rakják petéiket a vízinövényekre, ez jellemző például az unkákra.

Erdei béka

● A békák egy csoportját „seregnek” nevezik. De ez egy találó elnevezés, tekintve, hogy a békák meglepően szívós teremtmények, és ismertek arról, hogy megvédik a területüket.

● A vadonban meg kell óvniuk magukat a ragadozóktól, és ehhez mozgékonyságukat és erejüket használják. Emellett hangos csipogással és brekegéssel is képesek hangoskodni, ami más állatokat elriaszt.Ráadásul gyorsan szaporodnak, így gyorsan tudnak nagy populációt létrehozni.

● A hazai fajok közül legnagyobbra a barna ásóbéka ebihalai nőnek. Az egyébként nem túl nagy 8-11 cm-es barna ásóbéka ebihalai 10-17 cm-es barna óriássá nőnek.

● A vízben élő „zöld” békák között három hazai faj ismert, a kis és a nagy tavibéka és a kecskebéka. A helyzet azonban nem ennyire egyszerű, ugyanis a kecskebéka az első két faj állandósult és szaporodóképes hibridje, és nem tekintik önálló fajnak.

● A békák már több mint 200 millió éve jelen vannak a Földön, ami azt jelenti, hogy öregebbek, mint a T-Rex és a legtöbb ismert dinoszauruszfaj.

● Az erdei béka képes arra, hogy a teste víztartalmának akár 65%-át is jéggé fagyassza télen. Ilyenkor a szíve is leáll, tavasszal pedig egyszerűen "felolvad" és éldegél tovább.

● A békák a bőrükön keresztül szívják magukba a vizet. Ez valójában nagyszerű módja az energiatakarékosságnak, és tökéletes módja annak, hogy hidratáltak maradjanak, amikor nem könnyű vízhez jutni.

● A békáknak egy speciális mirigyük is van a fejük közelében, amely segít nekik hidratáltságuk megőrzésében. Ez a mirigy segít szabályozni a béka által a környezetéből felvett víz mennyiségét, hogy ne kapjon se túl sok, se túl kevés vizet.

És azt tudtátok, hogy a békáknak világnapja is van? Március 20-án ünnepeljük őket. A jeles nap a kétéltűek védelmére, a vizes élőhelyek megőrzésére és ökológiai szerepükre hívja fel a figyelmet.

Elaine

Marilyn Monroe

"I can be smart when it's important, but most men don't like it."

Ha kimondjuk a nevet: Marilyn Monroe, a legtöbbünk előtt azonnal megjelenik egy kép. A metrószellőző fölött fellibbenő fehér ruha, a vörös rúzs, a félig lehunyt szemek és az a bizonyos gyermeki, suttogó hang. A popkultúra tökéletes, gondtalan *„szőke bombázót"* faragta belőle.

★ *De mi történik, ha félretesszük a hollywoodi csillogást, és megnézzük, mit árul el a sorsa a társadalmunkról?*

A legenda mögött ugyanis nem egy naiv szexszimbólum állt, hanem egy mélyen sebzett, mégis rendkívül intelligens nő, aki karrierje során számtalan ikonikus szerepet játszott el, mégis legnagyobb alakítása az volt, ahogy azzá lett, akinek a világ látni akarta. Egyesek példaképként, mások szimbólumként, tragikus karakterként látják, de a valódi nevéről kevesen ismerik föl. A művész nevében a Marilynt a filmes ügynöke választotta, a Monroe pedig anyja leánykori vezetékneve volt.

Kevesen tudják, hogy Monroe védjegyévé vált, fojtott, érzéki hanghordozása nem csábító trükk volt. **Norma Jeane Mortenson** gyerekkorában súlyosan dadogott, és egy logopédus tanította meg neki ezt a lágy, suttogó technikát, hogy úrrá legyen a beszédhibáján. Amikor tíz évesen nevelőszülőkhöz került, molesztálták őt, ami akkora traumát okozott nála, hogy onnantól kezdve egész életében dadogott. Később sem változott a helyzet, *összesen 11* nevelőszülő mellett nőtt fel, ezek közül többen is molesztálták és bántalmazták is, tizenhat évesen pedig csak azért ment férjhez, hogy ne kerüljön vissza az árvaházba. De mindazonáltal a műsor nem állhatott meg a kameráknak forognia kellett, így tehát a gyermekkori trauma lenyomatát a vágy tárgyává alakította át. A sebezhetőségét eladták szexepilként.

Ez a kettősség egész életét végigkísérte. A világ egy butuska, könnyen kezelhető díszletet akart látni benne, miközben a valóságban csaknem **400** kötetes magánkönyvtárában *klasszikusok, verseskötetek, filozófiával, művészettel és politikával, vallással vagy fotográfiával foglalkozó könyvek sorakoztak a polcain.* Norma rajongott Dosztojevszkij, Joyce, Milton, Whitman és Rilke műveiért, és több közeli barátja is író volt, ahogy harmadik férje, Arthur Miller is. A színésznő egész életében küzdött, hogy kiszabaduljon abból a skatulyából, melybe Hollywood helyezte, és végre komolyan vegyék őt, ezért is tartotta fontosnak, hogy folyamatosan fejlessze magát. Halálakor pedig éppen saját verseskötetén dolgozott.

A társadalom egyszerre ítélte el és fogyasztotta őt, *pontosan úgy, ahogy ma is tesszük a közösségi média sztárjaival.*

Marilyn szeretett volna kilépni a buta szőke szerepéből, de a filmstúdiók csak ilyen filmeket ajánlottak neki. Ráadásul jóval kevesebb pénzt kapott, mint férfi kollégái. Kis örömöt az okozott neki, amikor összeházasodott az egyik leghíresebb baseball-játékossal, **Joe DiMaggióval**. Ez idő tájt forgatta a **Hétévi vágyakozást**, amiben egy modellt alakított. Ebben a filmben szerepelt az a jelenet, amiben a metró szellőzőrácsán áll fehér ruhában és szoknyáját fellibbenti a huzat. A mélyen vallásos DiMaggio dühösen figyelte, ahogy közszemlére tesznek valamit, ami az "övé". A forgatás után Marilyn és férje között heves veszekedés tört ki, hogy a hotel vendégei értesítették a vezetőséget, mert attól féltek, valakit súlyosan bántalmaznak. Másnap a színésznő vállán és hátán zúzódások látszottak, amelyeket a stúdió sminkkel próbált eltüntetni. Kevesebb mint egy hónappal később Monroe beadta a válókeresetet. Az eset után megismerkedett harmadik férjével **Arthur Miller**rel, aki ellen nyomozott az FBI Amerika-ellenes tevékenységet vizsgáló bizottsága, mivel az írót feljelentették, amiért kommunista gyűlésekre jár. Ez a hidegháború alatti, politikai üldözéses idők alatt történt, amikor betegesen rettegtek a Szovjetuniótól. Szerelmi életében említésre méltó még afférja John F. Kennedy elnökkel, akivel szoros kapcsolatot ápolt haláláig. Hogy

mennyire szorosat, arról csak találgatások vannak. A szóbeszéd szerint nemcsak John F. Kennedyvel, hanem öccsével, a szintén politikus és egykori elnökjelölt, Bobbyval is viszonya volt.

Marilyn Monroe története nem csupán egy letűnt kor hollywoodi tragédiája. Tükör, amelyet ma is magunk elé tarthatunk. *Arra emlékeztet, milyen könnyen gyártunk bálványokat valakinek a fájdalmából, és milyen gyorsan felejtjük el, hogy a gondosan felépített imázs mögött mindig egy hús-vér ember áll.*

Elaine

Szívesen várunk az újságba digitális rajzokat, illusztrációkat, festményeket akár még origamis videókat QRCode-dal.
Ne félj kiteljesedni!

Tumblr|@ astrumartz

Elaine

Vaczula Petra Panna

Sztrehovszky-Babics Alexandra

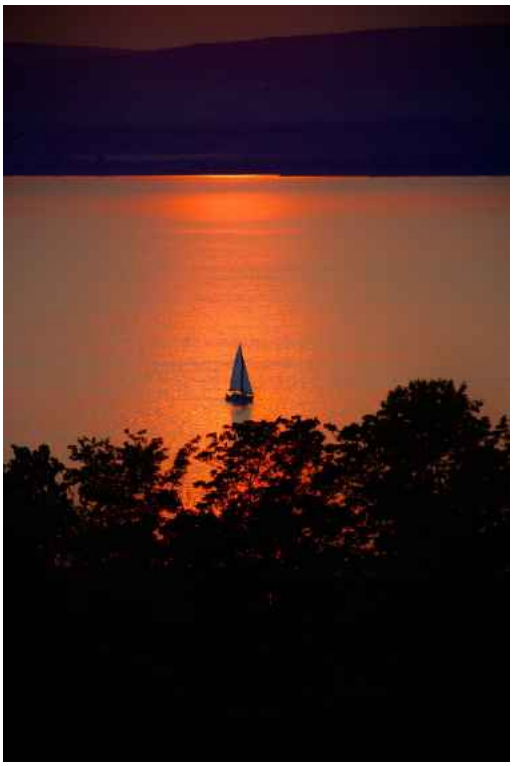

Ungi Dóri

Kihári Adrienn

Ódor Flóra Mária

“Nem hiszem, hogy az emberi elme olyan rejtvényt szerkesztene, amelyet más emberi elme helyes módszerrel ne tudna megoldani.”

Edgar Allan Poe

Sudoku

Rövid tájékoztató:

A feladatok nehézségi sorrendben vannak.

9				8	4			
	7			3	1			
8	3		7					
3	8							4
	1				7		5	
			6					
			4			1		3
					9		8	
	2	4		5		7	9	

	7				1			
9			6			5		
	3		9				4	
	6	8	2			3		
	1		8	5	4			2
					3		9	8
		5	7		8		2	4
1			5		9		3	7
		3						

8		5		2	4	3		7
6	2							9
	4	3	9				2	
5			3	8	6			2
	8				9			1
		7	4	1	5	9		3
9		8	5			1		4
	7	2		9			3	5
1	5	6	7			2	9	8

Szókereső nyolc irányban

G	Á	L	I	V	T	A	L	L	Á	A
A	T	E	L	T	E	K	E	R	E	G
D	M	E	M	O	Á	R	U	Á	Á	I
Z	E	E	R	T	T	I	Ő	S	P	S
A	L	C	G	M	M	S	A	Á	Á	C
G	E	I	E	P	E	G	A	V	L	S
T	G	G	O	M	O	S	R	K	M	Ó
E	Í	R	E	Z	B	R	Z	É	A	A
L	T	R	O	I	S	E	Z	T	Á	K
T	É	R	D	N	A	D	R	Á	G	A
Ö	S	Ő	T	N	E	L	E	J	S	K

Állatvilág **Áruimport** **Átmelegítés** **December**

Eltekereg **Éremeső** **Játékvásár** **Jelentős**

Kakaós csiga **Kakastoll** **Megporzás** **Memoár**

Ötletgazdag **Pálmaág** **Rozogaság** **Termeszt**

Térdnadrág

Tudtad?

Hallottál már az állatról, aminek **vegyi géppuska** van a fenekében? Ha nem, akkor talán ez a rövid cikk érdekelhet!

Te esetleg azok közé a biológus zsenik közé tartozol, akik tudják, hogy a **szentjánosbogarak miért világítanak**? Nem vagyok benne biztos, de itt megtalálod szerény kérdésedre a választ!